

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 - 1000 BRUSSEL

Brussel, 15 juni 2010

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 41.219/II/PF
RC/RV

Betreft: *klacht tegen een eentalig straatnaambord in Ronse.*

Ter zitting van 21 mei 2010 hebben de verenigde afdelingen van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT) een onderzoek gewijd aan een klacht tegen het feit dat het bord van de Cipriano de Rorestraat, dat onlangs werd onthuld, eentalig Nederlands is.

*
* *

Op de vraag om inlichtingen van de VCT, antwoordde u haar het volgende:

"...in verband met het concrete voorval, waarover u het heeft, gaat het om een eenmalig individueel initiatief. Na kennis genomen te hebben van dit feit, werd door het college onmiddellijk beslist dit eentalig bord te laten verwijderen (dit is dan ook gebeurd)..."

*
* *

In haar advies 41.091 van 30 april 2010 oordeelde de VCT als volgt.

"... de VCT [heeft] de problematiek van het taalgebruik bij straatnaamborden door de besturen van de taalgrensgemeenten en de standpunten van de betrokken gemeentebesturen terzake, onderzocht.

De VCT heeft in dit onderzoek ook haar vroegere adviezen betreffende de mededelingen aan het publiek in het algemeen, en de straatnaamborden in het bijzonder, in de taalgrensgemeenten betrokken.

In deze adviezen gaat de VCT er in het algemeen van uit, dat de woorden "in het Nederlands en in het Frans", waarin de berichten en mededelingen voor het publiek luidens artikel 11, §2, tweede lid, SWT, in de taalgrensgemeenten worden gesteld, betekenen dat de teksten tegelijk, integraal en qua presentatie identiek moeten worden gesteld, waarbij voorrang dient

te worden gegeven aan de taal van het gebied, hetzij van links naar rechts, hetzij van boven naar onder.

De VCT is, na bijkomend onderzoek, van oordeel dat haar adviespraktijk voor nuancering vatbaar is. Er kan geen twijfel over bestaan dat artikel 11, §2, tweede lid, SWT, inhoudt dat de berichten en mededelingen voor het publiek tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld in de taalgrensgemeenten. Dat dit qua presentatie identiek of op strikte voet van gelijkheid dient te gebeuren, kan eigenlijk noch expliciet noch impliciet uit de wet worden afgeleid.

In tegenstelling tot het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad, waar beide landstalen per definitie op voet van gelijkheid staan, behoren de taalgrensgemeenten tot het eentalige Nederlandse of Franse taalgebied, waar voor bepaalde gemeenten bijzondere regelingen zijn vastgesteld die van de algemene geldende regeling afwijken. Dit betekent alleszins dat in een eentalig gebied die bijzondere regelingen er niet mogen toe leiden dat de taal van het gebied de voorrang zou verliezen, maar het betekent ook dat die bijzondere regelingen er niet mogen op neerkomen dat de twee talen in alle opzichten worden gelijkgesteld. Zodanige gelijkstelling is het kenmerk van een tweetalig taalstatuut. Dergelijk tweetalig stelsel bestaat in België alleen in het enige tweetalige taalgebied, zijnde Brussel-Hoofdstad.

De VCT is dan ook van mening dat de berichten en mededelingen voor het publiek in de taalgrensgemeenten, zoals de straatnaamborden, wel tegelijk en integraal in het Nederlands en in het Frans moeten worden gesteld, maar niet op dezelfde voet van gelijkheid als in het tweetalige taalgebied. De teksten in de andere taal dan die van het taalgebied hoeven dan ook niet noodzakelijk in hetzelfde lettertype of dezelfde lettergrootte te worden gesteld. Ze moeten wel in een adequate en leesbare vorm worden weergegeven."

Bijgevolg acht de VCT de klacht, met eenparigheid van stemmen min één tegenstem van een lid van de Nederlandse afdeling, ontvankelijk en gegrond. Zij neemt akte van het feit dat het bord werd verwijderd.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd aan de klager.